Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 72. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 16-го КВІТНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 16, 1981 No. 72. VOL. LXXXVIII

Іллинойська асамблея відзначила 60-ліття літературної праці Р. Завадовича

Чікаго, Ілл. — Палата Репрезентантів стейту Іллиной на внесок її члена Мирона Куляса на своїм засіданні 3-го березня схвалила резолюцію, якою відзначила 60-ліття літературної діяльности письменника і поета Романа Завадовича, згадуючи його як автора і редактора, що своїми творами виховав два покоління українських дітей у любові до своєї рідної мови і національної спадщини. Між іншим, згадано його як члена-основника і редактора журналу „Веселка" протягом останніх 26 літ. Резолюцію підписав спікер Палати Репрезентантів Дж. Раєн і секретар А. Леон.

Роман Завадович

Цю резолюцію подано до відома на дводеннім фестивалі, що відбувся в Чікаго 21-го і 22-го березня ц.р. для вшанування 60 років праці ювілята, відомого автора і педагога.

Фестиваль складався з двох частин. В суботу відбувся конкурс, у якому взяли участь школи й організації молоді метрополітального Чікаго, змагаючись за першість у таких конкуренціях, як виготовлення афішів, ілюстрацій, перекладів, радіопрограм, мистецьке читання, спів, хореографія, виконання п'єс на сцені тощо. Всі матеріяли були основані на текстах ювілята. Конкурс, що відбувся в авдиторії школи св. Миколая, тривав 5 годин.

У неділю відбувся бенкет в авдиторії парафії св. Володимира і Ольги, де виступали першуни конкурсу і виголосив слово сам ювілят.

Відзначення, яке влаштував Видавничий комітет для творів Романа Завадовича, об'єднав усі школи і організації молоді без уваги на конфесійні та ідеологічні різниці.

Ботанічний сад продає дереворити Я. Гніздовського

Ню Йорк, Н. Й. (Р. С.) — Бруклинський ботанічний сад недавно придбав обмежене число підписаних і нумерованих дереворитів відомого українського мистця Якова Гніздовського „Денні лілеї" для продажу серед членів допоміжної організації цього гарно плеканого саду і їх приятелів.

„Денні Лілеї"

Дереворіз величиною 14x24 цалів продається за 75 долярів, з чого від оподаткованого прибутку можна відтягнути, як пожертву на Ботанічний сад — 50 дол., так що властивий кошт цього дереворізу виносить тільки 25 дол.

Цей дереворіз можна оглянути на щорічній „Продажі рослин і квітів" Бруклинського ботанічного саду в середу, 6-го травня ц. р. (в год. 11 — 1,) і в четвер, 7-го травня (11-3), або вислати замовлення на адресу: Brooklyn Botanic Garden Auxiliary („Daylilies") 1000 Washington Ave., Brooklyn, N. Y. 11225, долучуючи чек на 75 дол.

В Ню Йорку помер св. п. Владика Орест

Ню Йорк, Н. Й. — У вівторок, 14-го квітня 1981 року, тут ненадійно упокоївся в Бозі св. п. Владика Орест Іванюк, Архиєпископ Української Православної Церкви на Західню Европу, на 81 році життя.

Владика Архиєпископ Орест (в миру Онуфрій Іванюк) народився 25-го червня 1900 року в містечку Вижниця на Буковині. Спочатку вчився у Вижниці, а опісля у Чернівцях. Вищу освіту здобув на богословському й філософічному факультетах Чернівецького університету. Після закінчення студій одружився з дочкою священика Наталкою Дарійчук, а 19-го грудня 1926 року був висвячений на диякона, а тиждень пізніше на священика єпископом Іполітом (Воробкевичем) у катедральному храмі Пресвятої Тройці у Чернівцях. Священиче служіння проходив у різних парафіях на Буковині. У 1940 році, в наслідок зайняття Буковини большевиками, залишив рідні сторони і проживав на Холмщині. Звідти у 1943 році переїхав до Німеччини.

Після закінчення Другої світової війни виконував душпастирські обов'язки в таборах переселенців. У 1947 році еміґрував до Канади, де в Оттаві закінчив гуманістичний факультет і здобув титул магістра. У 1952 році о. О. Іванюк переїхав до ЗСА, де в 1965 році прийняв чернецтво під ім'ям Орест. Дружина його померла в 1950 році в Румунії. Надзвичайний собор УАПЦеркви в Оттобруні, Західня Німеччина, в 1969 році обрав архимандрита

св. п. Владика Орест

Ореста кандидатом на єпископа-вікарія для західньоевропейської епархії. Хіротонія його відбулася 28-го вересня 1969 року в Дербі, Англія, і її довершили Блаженніший Митрополит Мстислав і Архиєпископ Донат. В січні 1975 року він був піднесений в сан архиєпископа. До часу своєї ненадійної смерти Архиєпископ Орест тимчасово перебував в ЗСА на відпочинку і лікуванні.

Панахида була відправлена в середу, 15-го квітня о год. 6:30 вечора в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 7-ма вулиця в Ню Йорку. У четвер, 16-го квітня о год. 8:30 рано, тіло Покійного Владики буде перевезено до Церкви-Пам'ятника в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж., де відбудуться єрейські похоронні відправи. Похорон у п'ятницю, 17-го квітня, після Заупокійної Служби Божої на цвинтарі св. Андрея в Бавнд Бруку.

ПЕРШИЙ МІЖПЛЯНЕТНИЙ ЛІТАК ПРИЗЕМЛИВСЯ З УСПІХОМ

Летунська база Едвардс, Каліфорнія. — Приземлення першого міжплянетарного літака Коламбія у вівторок, 14-го квітня, год. 1.21 по полудні розпочав нову еру в міжплянетарному транспорті. Після 54-ох годин у повітрі 36-ох орбіт довкруги земної кулі літак приземлився в досконалому стані, виконуючи без найменших блудів, чи труднощів усі заплановані й потрібні маневри.

Залога літака — Джан В. Янг і капітан Роберт Л. Криппен — відбули політ та повернулися в прекрасному фізичному стані та після всебічних лікарських провірок повернулися до своїх родин.

В часі лету відпали з поверхні літака 17 теплозахисних плиток, одначе, це не мало ніяких наслідків ні в продовжуванні лету, ні в приземленні, коли поверхня літака осягнула найвищу температуру. Після закінчення лету в літаку ще залишилися поважні резерви суцільного і плинного пального.

Після декількох днів літак буде перетранспортований назад до бази Кейп Каневерал, де він буде підданий контролі та підготові до чегового лету. Черговий лет повинен відбутися в осені цього року, а на весну наступного ще один з черги коло сто летів, які повинен відбути літак того типу. В продукції знаходяться ще три того рода літаки, що вможливить з часом започаткування своєрідного плянового міжпланетарного транспорту тієї невеликої фльотилії. Дальші лети триватимуть сім днів, або довше залежно від потреб. Характер наступного лету вже не буде експериментальний, а оперативний з виконанням різних практичних завдань.

Вже перша контроля літака виявила, що він зазнав мінімальних шкод і направки та уліпшення коло нього для дальших летів будуть мінімальні. Зате вистрілова вежа в Кейп Каневерал зазнала поважних пошкоджень, через що потребуватиме значної направи й зміцнень, а може навіть реконструкції на базі нових плянів зі застосуванням нових сильніших матеріялів.

Міжплянетний корабель Коламбія на кілька хвилин перед приземленням в ескорті малих джетових літаків.

Успішний політ Коламбії і досконалий під кожним оглядом причал викликали величезне признання в світі та численні коментарі про відкриті нові можливості технічного, наукового, господарського і мілітарного характеру. Ним ЗСА ще раз підтвердили своє передове місце в науці й технології та в їхньому практичному застосуванні.

ЗАХІД ОСТЕРІГАЄ МОСКВУ

Бонн, Західня Німеччина. — Після закінчення дводенної конференції міністри оборони держав НАТО видали комунікат, в якому остерігли Совєтський Союз перед будь-якими аґресивними кроками мілітарного порядку проти Польщі та повідомили, що наслідком приміщення совєтських нових ракет з атомовими ладунками в Середній Европі західні держави змушені зробити те саме по своєму боці залізної заслони.

В своєму комунікаті міністри оборони заявили: „Міністри оборони зібрані на нарадах 7-го і 8-го квітня в Бонні, з великою турботою ствердили, що Совєтський Союз протягом останніх тижнів виконував пересунення своїх військ в спосіб загрозливий для Польщі. Міністри ствердили, що повна інтервенція з ужиттям, або загрозою вжиття військової сили, заперечує висловлене Совєтським Союзом бажання миру та розброєння, а крім цього незгідна з кінцевим актом Гельсінкських ухвал та з Хартією ОН. Міністри ще раз потвердили, що будь-яка інтервенція совєтських збройних сил створить серйозну загрозу безпеці і стабільности і матиме глибокі наслідки на всіх відтинках відносин між Сходом і Заходом. Зокрема вони заявили, що Совєтський Союз знищив би базу для переговорів для успішної контролі зброєнь, коли б втрутився у внутрішні справи Польщі. Польща мусить бути вільною у вирішенні свого майбутнього."

Крім загрози Совєтського Союзу проти польського народу та, не зважаючи на постійні мирні заяви Кремля, постійної небезпеки російської інвазії на Польщу, міністри оборони обговорили проблему розміщення нових совєтських ракет в Середній Европі в доповненні до дотеперішніх та триваючу підготову для приміщення ще дальших нових ракет. Совєтський Союз, затримуючи дотеперішні ракети в числі понад 380, перекинув в окуповані ним терени Середньої Европи велике число ракет типу СС-20.

Крім тих ракет середнього засягу совєтське командування розмістило в тих самих теренах ще додатково значне число ракет з атомовими головками близького засягу. Все це получене з понад тисячею модерних бойових літаків в тих самих теренах зовсім знищило дотеперішню рівновагу сил в Середній Европі, що змушує уряди західньоевропейських держав у власній обороні рішитися розмістити на своїх теренах такі модерні ракети з атомовими головками, які будуть противагою до совєтських. В пляні є до 1983 року розмістити в Европі коло 572 американських ракет типу Першінґ II.

Повстанські акції в Афганістані міцніють

Ню Делі, Індія. — До Індії прибувають щораз нові інформації, які вказують на те, що після деякого періоду сповільнення, політичні й збройні акції афганських патріотів і самостійників знов прибирають на силі. Останньо прибули до Делі деякі закордонні кореспонденти, а між ними два американці, які перебували якийсь час на території Афганістану серед повстанців і як очевидці мали змогу побачити й провірити дійсний стан.

Тайлор Маршал, журналіст з Лос Анджелосу, перебув два тижні на терені Афганістану в провінції Нанґарґар. Впродовж тих двох тижнів він пройшов значну частину провінції, зустрів звичайних селян і мешканців малих містечок, відвідав бази партизан, приглянувся їхній поведінці, методам боротьби, зброї. Він ствердив, що в порівнянні з попереднім роком, коли він також був з повстанцями на терені Афганістану, вони під багатьма оглядами змінилися на краще. Не зважаючи на те, що в терені є різні угрупування, які ще не створили будь-якого координаційного центру, поодинокі з'єднання співпрацюють між собою, діляться інформаціями, в потребі помагають собі. Їхня поведінка цього року більш впевнена, рішуча, здисциплінована й цілеспрямована. А мабуть найважніше те, що вони розпоряджають значною кількістю модерної зброї, якої не було минулого року. Калашнікови, совєтські штурмові рушниці типу АК—47, гранатомети китайського виробу можна зустріти на кожному кроці. А найважніше це те, що амуніції до них зовсім не бракує. Коли минулого року повстанці діставали обмежені приділи амуніції, цього року кожен з них має її доволі. Завдяки модерній зброї повстанці дають собі раду з совєтськими танками та панцерними возами — кореспондент був свідком, як вони мінували дороги й поля проти совєтських танків — одначе ще не мають відвідної зброї проти гелікоптерів.

Інформації ці повторив Стівен МкКоррі, фотографічний репортер з Філядельфії, який доповнює їх докладним описам харчового положення та засоблення повстанців і населення постачанням інших товарів першої потреби. І тих не бракує, хоч нераз треба заступати одні речі другими. Базарі насичені імпортовими харчовими продуктами й іншими товарами з Пакістану й Ірану, помітний брак жінок і дітей, яких повстанці відставили до таборів в Пакістані. МкКоррі перебував головно серед племени Балюджі над річкою Гельманд.

Москва втручається у внутрішні справи Польщі

Варшава. — Московська політика супроти Польщі йде під сучасну пору по двох паралельних рейках. З одного боку кремлівські лідери на чолі з Леонідом Брежнєвим заявляють впевненість, що „польські товариші дадуть собі самі раду", а здругого всіми можливими засобами й шляхами намагаються вплинути на рішення польських чинників. Все це відбувається на тлі демонстраційних виступів совєтських сателітів, серед яких найбільш крикливі Східня Німеччина й Чехо-Словаччина, які лають і грозять польським керівним чинникам та польському народові. Вже перший вгляд у ті справи переконує в тому, що вони синхронізовані, координовані й керовані однією й тою самою московською рукою.

Останні потверджені інформації з Польщі вказують на те, що перед недавнім засіданням ЦК Комуністичної партії Польщі Москва натиснула усі пружини, щоб не допустити до димісії членів Політбюра Стефана Ольшевського і Тадеуша Ґрабовского, найбільш відданих Москві польських лідерів. Крім заходів з боку КҐБ і інших того рода сосовєтських чинників, ЦК КПСС вислав спеціяльне письмо у тій справі до польського ЦК, а коли й це не вистарчало Брежнєв вислав особисте послання до Станіслава Кані, генерального секретаря польського ЦК. Одночасно з тим кремлівські чинники почали поширювати вістки, що вони втратили довір'я до теперішнього польського керівництва, а зокрема до Кані.

Завдяки тим і іншим заходам Москві вдалося зберегти своїх людей у польському ЦК. Та це справи зовсім не розв'язало. Положення в Польщі не кращає, господарські відносини далі погіршуються, в професійній централі „Солідарносьць", не зважаючи на постали в ній ферменти, зростає незадоволення, що остання фаза боротьби не принесла ніякої тривалої розв'язки. Особливо велике негодування викликує серед членів „Солідарносьць" пропозиція прем'єра Война Ярузельского, зложена парляментові, щоб законом заборонити страйки на два місяці. Робітники правильно передбачають, що впродовж тих двох місяців режим зліквідує всі здобутки робітників і взагалі польського суспільства від серпня минулого року.

СУА приготовляється до чергової Конвенції

Джерзі Ситі, Н. Дж. (Л. В-а). — Кінець тижня 23-го, 24-го і 25-го, субота, неділя і понеділок, в травні цього року відбуватиметься у Філядельфії, Па., XIX Конвенція Союзу Українок Америки. Про підготову до Конвенції, її завдання й перебіг інформували редакцію „Свободи" у п'ятницю, 27-го березня, делеґатки СУА, які в кількості сьми осіб відвідали Українську Будівлю в пообідних годинах і розповіли про свою працю.

Конвенційний комітет, який очолює Людмила Чайківська з Філядельфії, докладає усіх зусиль, щоб XIX Конвенція відбулася зразково. Вже є зголошених понад 200 кандидаток і гостей. Конвенція відбудеться в найкращому готелі Філядельфії — Белв'ю Стратфорд. На Конвенцію з'їдуться учасниці з цілої Америки, і організатори подбають, щоб крім ділової зустрічі тут мала місце і приємність, яка дасть заохоту до дальшої праці.

Крім ділових нарад, у суботу, 23-го травня, відбудеться в Балч Інституті виставка килимів Українського Музею. Виставку підготовляє 67-ий Відділ СУА. Під час Конвенції буде теж мистецька крамничка у заряді 67-го Відділу, головою якого є Софія Геврик. Дотації на виставку одержано

Під час відвідин у редакції „Свободи" представниць СУА. Сидять (зліва направо): Ірина Чайківська, голова видавничої комісії Конвенційної книжки XIX Конвенції СУА; Наталія Даниленко, голова Окружної управи СУА, Філядельфія; Людмила Чайківська, голова Конвенційного комітету; Олена Шиприкевич, касир Конвенційного комітету. Стоять (зліва направо): Світлана Марченко, член видавничої комісії XIX Конвенції; Уляна Любович, редактор „Нашого Життя", і Анна Максимович, пресова референтка Конвенційного комітету.

завдяки Мотрі Кушнір.

Під час полуденку в суботу, 23-го травня, і під час бенкету, в неділю 24-го травня, буде виставка вишитих гербів різних земель України, виконаних Мирославою Стахів. В мистецькій програмі виступить вокальний ансамбль „Намисто" з Вашінґтону під проводом Петра Круля. Також буде вручення нагород переможцям літературного Конкурсу родини Ковалевих, не згадуючи інших цікавих моментів самої Конвенції СУА, завданням якої є зробити підсумки праці за три останні роки, на підставі їх накреслити нові пляни на майбутнє і вибрати нову Управу на нову каденцію, знову до наступної Конвенції за кілька років.

(Закінчення на стор. 4)

У світі

НОВИЙ МІНІСТЕР закордонних справ Арґентини Оскар Каміліон відбув інтерв'ю з репортерами міжнародної преси, в якому представив не лише напрямні сучасної закордонної політики Арґентини, але також вказав на її пов'язання з внутрішньою політикою та її потребами, в якій під сучасну пору головними завданнями є довести країну до беззастережного миру й порядку, а це можливе тільки після основного й безоглядного викорінення злочинних елементів, які тероризували населення й убивали невигідних їм людей. Без ліквідації тероризму й злочинства, сказав міністер, Арґентина ніколи не зможе зажити повним миром, а без нього не може бути нормальної господарки в країні. Нормалізація господарки, піднесення життєвого рівня населення та заспокоєння його найконечніших матеріяльних потреб є передумовою соціяльного ладу, і на це побіч викорінення тероризму й бандитизму звертає свою головну увагу сучасний уряд. Від цих цілей не відштовхнуть уряд ніякі арґументи ззовні.

ПОМІЧНИК І СПІВРОБІТНИК державного секретаря Александра Гейґа Честер А. Крокер відбуває політичну подорож по десяти середньо-африканських державах. Тепер він перебуває в Мапуто, Мозамбік. Уряд у республіці Мозамбік має в своєму складі в першу чергу комуністів і він офіційно окреслює себе марксистським. Цей уряд у всіх своїх виступах підтримує Совєтський Союз, а крім цього активно виконує різні завдання по лінії російських інтересів, або прямо доручення від кремлівських емісарів. Одним з таких завдань є його всебічна допомога партизанам Намібії — Південнозахідній Африці. Ці партизани намагаються в цій малозаселеній, але пребагатій у мінерали, золото й діяманти країні створити також марксистський уряд. Минулого місяця несподівано уряд Мозамбіку прогнав зі своєї території чотирьох американських дипломатів, у відплату за що Вашінґтон припинив йому свою допомогу в сумі 5 мільйонів долярів річно.

В Америці

БІЛЯ 1,200 СТУДЕНТІВ ведуть тепер в Палаті Репрезентантів кампанію в користь студентського фонду, який Адміністрація президента Роналда Реґена плянує зредукувати принаймні на один більйон кожного року. Представники студентських товариств і університетських клюбів заявляють, що таке обмеження є дуже кривдяче для багатьох тисяч студентів, які неспроможні самі заплатити за студії чи позичати в банках гроші на високі відсотки. Студенти поділили свої ролі: одні ведуть кампанію серед конґресменів, інші знов стараються нав'язати зв'язки з численними конґресовими комісіями.

ЗДОРОВ'Я ПРЕСОВОГО СЕКРЕТАРЯ Білого Дому Джеймса Брейді настільки поправилось, що він не тільки розмовляє з родиною і шпитальною обслугою, але навіть телефонує до Білого Дому і цікавиться політичним життям. В понеділок 13-го квітня, він відбув довшу розмову з дорадником президента Роналда Реґена у справах крайової безпеки Ричардом Алленом і на протязі 15-ти хвилин обмірковував з ним ситуацію в Польщі. На думку численних лікарів це ще один доказ прямо неймовірно скорого приходу до здоров'я після того, як хірурги витяли йому під час операції і усування кулі, майже 29 відсотків мозкової тканини у правій стороні голови.

У ВАШІНҐТОНІ поширюються поголоски, що якщо б теперішній державний секретар Александер Гейґ покинув своє становище, то правдоподібно його намісником буде Каспар Вайнберґер, секретар Департаменту оборони, який на думку багатьох політичних спостерігачів, є дуже енерґійним політиком, що цікавиться не тільки проблемами оборони, але також загальними міжнародними справами. Доказом того є його численні зустрічі в Европі і теми, які він обговорює з багатьма европейськими політиками. Крім того, — кажуть спостерігачі, — секретаря оборони легше заступити, як піднайти відповідну людину на становище державного секретаря.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Людина з великою місією в житті

Щоб великий задум здійснити — треба відповідної людини, у відповідний час і у відповідному місці. Про цю другу умову звичайно вирішує час, але про першу і третю умови вже можна тепер сказати, стверджуючи, що це і є та Відповідна людина, для відповідної мети — розпочати велику місію, творити тривалі зв'язки поміж українським і жидівським народами. Ця людина — Яків Сусленський, семирічний в'язень сумління — „в'язень Сіону" в совєтсько-російській імперії, а тепер — вже четвертий рік — на волі в рідній країні в Ізраїлі працює для добра жидів і українців. Він — людина з великою місією. Третя умова успіху — відповідне місце, є теж наявна: Яків Сусленський хоче поширювати базу зв'язків поміж жидами й українцями, які вже розпочато в Ізраїлі, також тут, в Америці, де багато американських громадян і одного й другого етнічного походження, де властиво є найбільші скупчення і українців і жидів, якщо включити й Канаду, що він теж намірений робити.

Це відповідне в ЗСА місце — в суботу, 11-го квітня, було Український Народний Союз, з його кількадесятитисячним членством і великою питомою вагою в житті української Америки вже біля 90 років; до УНСоюзу дійдуть і інші організації, інституції й установи, які гість з Ізраїлю вже відвідав або плянує відвідати. Отже, місце — Америка — вибрано правильне.

Яків Сусленський підняв на свої плечі велетенський тягар, але як же буде вдячний цей труд, труд епохальний, коли він увінчається успіхом. Хочеться вірити, що так воно і буде, бо Яків Сусленський сам і його помічники-побратими мають всі дані здійснити цей великий задум. Понад сто двадцять членів новозаснованого Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків у п'яти містах Ізраїлю вірять, що „стосунки, які склалися між євреями й українцями, зокрема між сіоністами й українськими націоналістами-демократами нової формації — можуть дати основу для нових взаємин між нашими народами в нашій спільній боротьбі проти грізного ворога — радянського імперіялізму". Можуть дати і повинні дати.

Вчитуючись в усе те, що писав Яків Сусленський протягом цих чотирьох років, відколи він на волі; вслухаючись у його розмову цього гарного дня, 11-го квітня, в Головній Канцелярії УНСоюзу і бачучи перед собою цю віддану справі людину, кожний набирається віри, що Сусленському вдасться його велика місія. Його думки, його діла і його наміри, та думки, діла й наміри його соратників, будуть умасовлені, наберуть розвитку, поширення й життєздатности на довгий час, аж поки всі бар'єри, які ділять народи жидівський і український, впадуть безповоротно. Для скептиків, проте, або просто прагматиків, що кажуть: чому якраз Сусленський піднявся такого діла і став його подвижником? — відповідає Сусленський у своєму спогаді „Про єврейсько-українські взаємини в таборах і тюрмах для політичних в'язнів СРСР". Там він дав собі приречення працювати з посвятою і розпочав діяти навіть з одержимістю для користи його народу і народу українського: „Коли в наслідок багаторазового перебування в карцері я втратив мову, пам'ять, координацію рухів... Микола Будуляк по-батьківськи піклувався мною, одягав мене, водив до лікаря. Олесь Сергієнко укладав мене на носилки. Зіновій Антонюк і Григорій Приходько на руках носили мене до лазні або на прогулянковий майданчик і, витягнувши мене на третій поверх, охлявали від болів, самі виснажені й хворі... Такого не забудеш" — А налите не раз, а багато разів добром справді гуманне серце хоче тоді доброзичливість і вдячність до кількох сотень людей, українців в ув'язненні, поширити на весь народ, членами якого вони — ці добрі самаритяни — були: на весь український народ.

КОНҐРЕСМЕН ДЖЕЙМС Р. ДЖОВНС, ДЕМОКРАТ з Оклагоми, повідомив був своїх колеґ у Палаті Репрезентантів, що у випадку реформи податкової системи і обмеження податків Адміністрація президента Роналда Регена готова на далекойдучі компроміси і вже не буде настоювати на трирічній програмі, як це раніше плянував Президент, а задовільниться однорічним експериментом. Конгресмен Джовнс базував свої інформації на підставі розмови з трьома офіційними особами з Адміністрації, які мають безпосереднє відношення до податкової системи. В понеділок, 13-го квітня ц.р., президент Реген наказав своїм співробітникам заперечити інформацію конґресмена Джовнса, а офіційні люди, які розмовляли з ним заявили, що конґресмен зле заінтерпретував їхні слова. „Ми не говорили про жадний компроміс і ми не думаємо резиґнувати з первісного пляну Президента", — заявив один із співрозмовців Джан Чейпотон, заступник секретаря скарбу для справ податків. Президент Реген був незадоволений таким оборотом справи і тим фактом, що у його відсутності стався такий випадок. Офіційні речники Білого Дому відмовились відповісти на запитання, чи три високі урядники Департаменту скарбу будуть притягнуті до дисциплінарної відповідальности.

Ярослав Гайвас

ШАНСИ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ І ПРОФСПІЛОК

Уряд президента Роналда Регена послідовно переводить у життя свої раніше заповіджені пляни, щоб пересунути відповідальність за господарське життя і його розвиток на приватного підприємця та на робітників і їхні юнії. Президент Реген обстоює думку, що власне вони є творцями господарських вартостей і тому вони мусять у першу чергу рішати й відповідати. Дотепер одні й другі постійно нарікали, що держава своїм втручанням в'яже їхню творчу ініціятиву, зіштовхує їх на бічні рейки, створює різні додаткові труднощі й підносить кошти виробництва. Президент Реген обіцяв „забрати уряд з плечей суспільства" і на господарському відтинку він це приспішеним темпом робить.

Труднощі зроблені власними руками

Цього роду політика, очевидно, створює великі шанси для обидвох головних виробничих елементів виявити себе й свої спроможності. Але одночасно вона також виставляє їх перед небезпеку повністю відповісти за евентуальні невдачі. Та такі вже закони й норми демократії. Сьогоднішній лихий стан американської господарки спричинений у першу чергу цими двома елементами. Бо хоча державні закони реґулюють і унапрямлюють у багатьох випадках продукційні процеси, але короткозорість і розгубленість капіталу і праці, робітника та його юнії і підприємця причинилися великою мірою до розшалілої інфляції, до спаду продуктивности, до затрати конкуренційности великої частини американської індустрії. Підприємці не розплянували на час модернізації свого устаткування, не подбали про створення продукту, який має запотребування і занадто злегковажили непоміркованi вимоги юній та із-за цього вони сьогодні пасуть задніх, залишившись позаду чужих виробів.

Ситуація автомобільного промислу є характеристична й повчаюча не лише для цього промислу, але й для інших. Автомобільна промисловість, завдяки своїй передовій технології, якості й цінам своїх виробів стала символом американських індустріяльних осягів. Але зчасом вона постаріласяю. Непропорційно високі прибутки приходили без особливих зусиль, знищення залізничного транспорту у великій мірі завдяки „помічним" зусиллям автопромислу, заник внутрішнього водного транспорту дали автомобілеві монополь, бо літак ще не здобув сьогоднішнього рівня. Від довгих років преса й інші засоби масової інформації, дослідні інститути й поодинокі знавці, автори книг і наукових есеїв попереджали, що вкоротці ринок вимагатиме нових, менших і менше скомплікованих моделів. Одначе автомобільні „менаджери знали краще" і не прислухалися до того. Тому зміни застали їх неприготованими. І тепер вони вимагають, щоб американський консумент видавав сотні мільйонів додаткових долярів на купно їхніх відсталих, неекономічних автомобілів. Крім цього в своєму зазнайстві менаджери автомобільного промислу допустили до неймовірного зросту заробітних платень автомобільних робітників, чим причинилися з одного боку до розшалілої інфляції, а з-другого позбавили американський виріб його конкуренційности на світових ринках.

Тепер капітал і робітники, менаджери і юнійні керівники дістали шанс хоч якоюсь мірою вирівняти ті недоліки, які вони самі створили, змодернізувати промисел, піднести продуктивність і якість американського продукту і обнизити його ціну. Без цих передумов немає виходу з кризи автомобільного промислу, навіть якщо б держава застосувала різкі протекційні заходи. Уряд Регена пішов назустріч тому. Він зменшив податки, облегшив, або навіть відкликав різні реґуляції, створив небувало пригожі можливості для внутрішньої капіталізації, зменшивши державний бюджет ще й до того й намагаючись ввести славний вже проєкт, який коротко називають „10-5-3". А це значить обнизити час амортизації новозбудованих фабричних споруд до десяти років, машин до п'яти, а авт і транспортових засобів до трьох. Таким чином промисел не може нарікати, що держава накладає на нього зайві тягарі й обмеження, бо є якраз навпаки. Ще тільки відсотки від позичених у банках капіталів занадто високі. Але й це поволі падатиме.

Пересунення рішень у руки менаджера і робітника, чи його юнії та творення відповідних для акумуляції капіталу умов породжує таку ситуацію, про яку Роберт Килпатрик, президент великої Генеральної забезпеченевої корпорації в Коннектикаті сказав: „Ми є тепер на грищу приватного сектора. Зменшений вплив урядових чинників значитиме, що приватний сектор мусить сам розв'язувати проблеми, або в порозумінні з урядом. Якщо ми цього завдання не виконаємо тепер, ми довший час не будемо мати шанс взагалі".

Створено новий орган

Усвідомлюючи собі це, підприємці і юнії відновили колись існуючу, а опісля ними ж занедбану Групу праці і менаджерів, яка тепер мала б відіграти центральну ролю у розв'язці питань продукції й збуту індустріяльних виробів. Координатором цієї групи є відомий промисловий і робітничий експерт, колишній секретар праці в уряді президента Джералда Форда, професор університету в Гарварді — Джан Г. Данлоп. Найближчими його співробітниками й співпредсідниками стали голова юнійної централі АФП-КІО Лейн Киркленд і предсідник оливної фірми Ексон Кліфтон Ґарвич, а в складі президії і головні суперменаджери американської економіки: Роджер Смит з Дженерал Моторс, Волтер Ристон з Ситікорп, Джон Велч з Дженерал Електрик, Ірвінг Шапіро з Дюпон, Филип Гавлі з Картер-Гавлі, голова господарської дорадчої Ради Президента Джордж Шульц. Направду вийнятково кваліфікований колектив! Якщо цей колектив не виконає завдання, ледве чи хто інший зможе.

Величину й обсяг завдання зформулював проф. Данлоп: „Національний інтерес вимагає нового духа взаємного довір'я і кооперації, навіть враховуючи те, що керівництво промислів і організована праця є і залишиться противниками в багатьох проблемах". Уряд не хоче накидати їм своїх норм, ані давати доручень; не хоче обмежувати їхньої ініціятиви реґуляціями й заборонами. Уряд дав їм усі можливості вивести господарку з важкого стану, в який вони великою мірою самі її зіпхали.

ЖИТТЯ і ЗНАННЯ
Редаґує Лев Яцкевич

Між фантазією і дійсністю

Модерна наука та технологія має щось в собі з повісти Конан Дойла: „Д-р Джекилл і Містер Гайд". Кожний бо осяг технології має два боки медалі, один — добрий, другий — злий. Візьмім, хоч би сьогодні такий популярний засіб льокомації, як літак, який останньо майже вдвічі збільшив свою швидкість, але й одночасно збільшив вдвічі, або й втричі забруднення і заглушення довкілля. Вчені розбили атом та визволили, ув'язнену в ньому таємним замком електронів, ядрову енерґію, що її можемо запрягти до колісниці наших потреб, наприклад для вирощування електричного струму, або вжити як нищівну зброю. Телевізійний апарат становить неперевершений засіб комунікації та розваги, що з одного боку просвічує людину, а з — другого притуплює його світосприймання. Медичні науки продовжили тривання нашого життя, а одночасно принизили гідність людини, для якої продовжене життя втрачає частогусто значення та мету.

Генетична технологія

Найновіші досягнення у генетичній технології перед людством можливість лікування генетичних недоліків, а одночасно створюють небезпеку творення нових форм життя, що можуть стати для нього великою загрозою. Ці всі дилеми виникають у висліді великого розрізу поміж поступом технології та основами моралі й етики. Дж. Д. Ватсон та Ф. Г. Крик одержали нагороду Нобеля (1953) за розшифрування структури молекули ДНА. Від цього часу розвиток генетики, сповнений небувалої динаміки, що дає нам змогу, не тільки втручатися у закони спадковости людини, але шляхом маніпуляції генів творити нові органічні комбінації, а навіть нові варіянти людини.

Однією із найбільших фантастичних можливостей — це запевнення людині довговічности через вирощування її біологічної копії. У біологічній термінології цю методу окреслюють найменням „клонінг" (двійництво, дуплікація). Вона дозволяє вирощувати зі зародка, дозрілої людської клітини новий організм, що має генетичну характеристику клітинного датчика. Ця метода дуплікації дозволить кожній людині почати нове життя і, теоретично, бути безсмертною.

Немає сумніву, що таке „двійництво" може створити поважні комплікації для людської раси, даючи можливість продовжувати життя, не тільки геніям, але і найбільшим злочинцям. Коли „двійництво" стане дійсністю? Практично воно вже існує у земноводних тваринах (жабах і салямандрах), з яких ученим біологам удалося одержати їх тотожні репліки. Тепер прийшла черга на породи ссавців. По деяких спробах із звіринними ссавцями, може прийти черга на людину. На думку нобелівського лавреата П. Ледерберґера, „клонінг" може стати дійсністю ще в цьому тисячоріччі. Поруч з „двійництвом", почалися інтенсивні досліди з новою „технологією народжень". Уже сьогодні лікар може перещепити жінці вирощений лябораторійно ембріон та дати їй змогу втішатися материнством та власною дитиною. Але це тільки початок, бо на думку спеціялістів цієї ділянки, вже на початку 2,000-их років кожна жінка матиме дослівно змогу купити собі в шпиталі заморожений ембріон, занести його до лікаря та перещепити до власної матки. До речі, за вищу ціну, можна буде купити такий ембріон з повною гарантією відсутности генетичних недоліків, а навіть, вибрати собі барву очей, волосся та стать дитини, а можливе, і ступінь її інтелігенції.

Лябораторійне чудо

Вчені не виключають також в майбутньому можливости вирощування дітей поза людським тілом, у лябораторійній реторті. На думку д-ра Данієла Петруччі з Болонії, що вже почав досліди в тій ділянці декілька років тому ми не далеко віддалені від цього часу, коли жінки матимуть власні діти без невигоди в зв'язків з вагітністю та риском породу. Ці всі речі нагадують нам популярні сьогодні повісті з наукової фантастики, чи почитну колись книжку англійського філософа Алдуса Гакслі „Новий сміливий світ", в якій він передбачував запліднювання дітей у ретортах біологічних лябораторій, при одночасній контролі та напрямлюванні їх генетичної спадковости, для певної окресленої мети. В той спосіб людство колись буде вирощувати жовнірів, мистців, інженерів, атлетів, лікарів та політиків. Що ті речі не такі далекі від фантазії, доказують завзяті дискусії, які сьогодні проводять між собою чільні біологи на тему етичних проблем, зв'язаних з евгенетикою, цебто ушляхетнюванням раси, шляхом використання сперми нобелівських лавреатів, для вирощування геніїв бездітними, високоінтелігентними жінками.

Найкраще про те, з'ясував своє становище в цих справах д-р Роллин Гачкисс з Інституту Рокефеллера в Ню Йорку: „багато з нас відчуває тривожну дрож на думку про можливість втручання у так чудово збалянсовану природою органічну систему людей, що дає кожному з нас притаманну духову характеристику".

Ярослав Курдидик

ПРОТИКОМУНІСТИЧНА ЕКЗИЛЬНА АРМІЯ КУБИ

Наприкінці минулого року прихоплено кількох кубинців в околиці Орландо, Фло., в яких знайдено малощо не „мініятюрний арсенал", що складався із автоматичних пістолів, ручних ґранат і вибухових матеріялів. Обвинувачені обороняли нагромадження зброї, заявивши, що їхньою метою було доставити цю зброю „протикастрівському підпіллі на Кубі", яке із приходом нового Уряду в ЗСА, почало зростати на силі.

Із перебігу судової розправи в Орландо, а згодом теж із репортажів в американській пресі, де подавано не лише точнісінькі описи, але теж і цікавіші світлини, метою яких було підтвердити правдомовність про існування окремих вишкільних таборів, з яких можна було довідатись, що добровільці з Куби, тут на американському материку, переходять досить сувору бойову та теренову заправи.

Дві армії

І тому, коли об'єктивно проаналізувати, то виявляється, що Куба під сучасну пору має дві армії: одну, яка складається із реґулярно ополчених чоловіків, як це зрештою водиться у кожній державі, де всі чоловіки у поборовому віку мусять служити в армії. Але ця реґулярна армія Куби служить не її основним інтересам оборони назовні і вдержуванні безпеки внутрі, а навпаки — допомагає дуже інтенсивно, хоч тільки посередньо, поширювати і закріплювати комуно-московський імперіялізм у світі.

Друга армія — „кубинська екзильна армія", набагато разів менша своєю чисельністю, але у ній є те, що найосновніше у кожній армії — вона пронизана фанатичним патріотизмом, непримиримістю, а водночас і ненавистю до комунізму.

Найбільша і найчисленніша у кубинському підпіллі — це „Хунта Патріотика Кубана", яка має понад 200 „сателітніх філій", розсіяних по всій території ЗСА, як і теж по Південній Америці. Дещо менші, протикастрівські, чи пак, протикомуністичні підпільні організації, це „Куба" і „Альфа-66". Усі згадані вище бойові підпільні організації, отримали дуже підсилене „поповнювання", зокрема з того часу, коли до ЗСА почали напливати нові поселенці „Великого Ісходу", т. зв. „Вільною Фльотилею", на яку у минулому році погодився Кастро. В останньому часі почали зголошуватися додаткові добровільці, що їх досі не було у кубинському підпіллі — колишні вояки-перебіжчики із Нікараґуа, Ель Сальвадору, Гондурасу і Коста Ріки.

Наочні свідки, американські репортери, яким Головне Командування „Підпільної Куби", дозволило навіть дещо довше перебути у деяких вишкільних таборах, стверджують із признанням і подивом, що дійсно у цих таборах переходять ці „фрідомфайтерс", — як їх зрештою слушно називають репортери, — на окремих теренах, дуже сильну і вибагливу фізичну заправу, не згадуючи вже про саме орудування зброєю усіх типів, але в першу чергу совєтською, яку у майбутньому, вони сподіються здобути. Деякі із таборів, як для прикладу табір „Хунта Патріотіка Кубана", мають два дещо більші табори, поємністю навіть понад 100 акрів. Один із них розташований в околиці, що віддалена на 25 миль від Маямі, а другий — в околиці Лесбурґу. Число таборів, приналежних до „Куби" і „Альфи-66", хоч і менших своєю поємністю, але теж дуже цінних своєю вишкільною вартістю, доходить до 15-ти.

Куба буде вільна

Члени, як теж добровільці і вишкільники-інструктори у підпіллі, рекрутуються із громадян ЗСА, які мають тісне кровне споріднення із Латинською Америкою, перших політичних еміґ-

(Закінгення на стор. 4)

ІНІЦІЯТИВНА РАДА АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕВОЛЮЦІЇ

ВІДКРИТЕ ДРУЖНЄ ПОСЛАННЯ

II

Це — екологічний розгром Біосфери, після якого Природа вже неспроможна бути пластичним виконавцем Творящого Духа; енерґетична вакханалія і виснаження; економічне зубожіння, що веде до смерти мільйонів людей в найближчі роки. Разом з тим ростуть апетити безлічі духовно незрілих людей, котрі ідею проґресу зрозуміли, як зростання споживання, насолоди і комфорту. Місце і призначення Людини в Космосі не збагнуто і майже ніхто про це не думає.

Безвідповідальні вчені та політики висувають альтернативи: штучна їжа, розброєння, контроля над озброєнням, контроля над народженням, захист „середовища", переселення до інших світів, соціяльні метаморфози (революційні чи еволюційні) з метою побудови „сяючого майбуття" і так далі.

Проте всі ці „альтернативи" — безвідповідальні та наївні. Вони виходять з тієї концепції, що „все — для Людини", а отже — що Природа є безмежне поле для експлуатації та поживання. Ясна річ, що перспективи гармонізації світу на таких засадах відсутні і ніколи не з'являться. Разом з тим катастрофа насувається — катастрофа всебічна. Вона матиме тотальний характер: геологічні катаклізми, ядерні конфлікти, повний розпад життєвої тканини Землі і поразка Духа Людства у його спробі утвердити своє криваве, абсурдне буття, як правомірну мораль, всупереч велінню Духа Єдности.

Багато віруючих радо ждуть таких апокаліптичних подій, бо вони нібито будуть підтвердженням прадавніх пророкувань. Але Дух Любови велить діяти! Необхідно рятувати Все, що несе в собі елементи Єдности і Преображення.

Чи можуть сучасні держави і партії бути ініціяторами еволюційних рішень — адже в їхніх руках велетенська потуга техногену, науки, педагогіки, важелі психологічного впливу на маси і плянетарна сітка інформації?!

Ні, вони не мають у собі творчої основи, щоб очолити завдання трансформації Землі. І якби надія була лише на них, меч Немезиди неминуче впаде на серце людства! Ми мали досить терпіння чекати — чи виявиться серед сучасних вождів бодай одна постать, здатна взяти на себе вантаж Атланта! Такі постаті відсутні!

Так звані соціялістичні ґенерації, що виростали під прапорами волелюбних і революційних ідей, сплюжили вселюдські надії і замість побудови світу краси й любови, нагромадили страхітливу піраміду з мільйонів трупів та черепів людей, крик і прокляття яких линуть до неба. Останні події в цих країнах показують, що ці структури повністю порочні і не здатні до Преображення. Всі наші ініціятиви в цьому напрямку були відкинуті і викликали удари та репресії.

Ветхі капіталістичні структури Заходу та Сходу теж не виявляють тенденцій до відродження. Дух наживи і конкуренції, злочинности та цинізму оповив колишні демократії і вони зачахли. Під тягарем бездушности безповоротно гинуть скарби народного духа і торжествує лише золотий телець.

Тому, звертаючись до Вас, ми звертаємось до „безумної" частини Людства - до тих Птахів Духа, котрі вірять у Світ Правди і жадають Його приходу на Землю.

Наша надія — на парадоксальні духовні рішення, на несподіваний прорив нових Божих Сил творення на Ниву Буття. Такий прорив буде здійснено там, де, всупереч усім падінням і катаклізмам, збережено ім'я, заповіт і образ Учителя Нового Світу. Скарби, залишені Учителем, відкриються в годину остаточної потреби, але слід відчути таку потребу.

Ось чому ми палко волієmo, щоб Церква вийшла з історичної самоізоляції, скинула з себе запилені, забобонні покрови, розбила барвисті скельця древніх вітражів богостраху, яку і відгородили Птаха Душі від безмірного Божого Простору, і очолила новий еволюційний цикл — Цикл Вогняного Відродження Землі.

Ми викладаємо кілька пропозицій, які, на нашу думку, повинні передувати грядущому Преображенню.

Альтернативи

Владико!

Вас, безумовно, хвилює те, що впродовж тисячоліть служителі Церкви, проповідуючи Новий Заповіт, жили і діяли так, як інші люди, душі котрих поглинуті потребами фізіології та прагматизму.

На це були свої причини — вороги Нового Заповіту всебічно і хитро підходили до здійснення сатанинського пляну — спотворити суть Місії Христа. І їм це, треба визнати щиро, дуже й дуже вдавалося! Проте всі ворожі приманки випробувані, девальвовані і тепер слід повернутися до Першосуті Нового Заповіту.

Послідовники Учителя в цілому світі чекають і воліють, щоб Церква не лише повторювала Слова Євангелія, але здійснила ВИРІШАЛЬНИЙ ПОВОРОТ В ІСТОРІЇ ЗЕМЛІ — ПЕРЕХІД НА НОВИЙ РІВЕНЬ СВІДОМОСТИ Й БУТТЯ.

(Продовження буде)

УРЯД КУВЕЙТУ, невеликої арабської держави над Перською затокою, продуцента нафтової ропи, почав прочищування своєї території від різних чужинецьких елементів, які в останньому часі почали прибувати без ніякого оправдання в цю закутину арабського світу. Багато з цих новоприбулих ведуть політичну пропаганду проти еміра Кувейту, а знов інші займаються розбоєм.

Українці Пітсбуржчини відсвяткували Шевченкові роковини

Цього року українська громада Пітсбуржчини влаштувала Шевченкове свято не в самому Пітсбурзі, а в недалекому Карнеґі. Заповіджене українською радіопрограмою інж. Комічака свято відбулося у неділю, 29-го березня, заходами товариства „Самопоміч", управи пітсбурзької „Рідної Школи" й українського Студентського клюбу при співучасті хору українців католиків „Калина".

Свято почалося співом „Заповіту", що його виконав хор „Калина" під дириґентурою Ірини Владичак, після чого управителька „Рідної Школи" й інструкторка української мови в Пітсбурзькому університеті Катерина Довбенко відкрила імпрезу вступним словом, привітавши присутніх, що з'їхалися численно з різних місцевостей Пітсбуржчини. Мішаний хор „Калина" (в чорних одягах; панове — у вишиваних сорочках, пані — у вишиваних блюзках) виконав у першій частині програми пісні до слів Шевченка: „Думи мої", „Сонце заходить" і „Садок вишневий". Хор добре зіспіваний, звучав гарно.

З черги голова українського Студентського клюбу Лідія Крупа прочитала англійською мовою реферат про Тараса Шевченка; хор „Рідної Школи" під управою учительки співу Наді Воробій відспівав пісню „Поклін Тобі, Тарасе". Виступали теж малі декляматори: Дарел Іванюк з віршем „Портрет Шевченка" і Олесь Конецький з віршем „Учітеся, брати мої". Зворушлива була теж збірна декляміція дітей. Троє малих дівчаток: Надя Тимошенко, Олеся Поліщук і Андрійка Бойкович, своїми дитячими, але виразними голосочками пописалися віршем Завадовича „В нас сьогодні Шевченкове свято", викликавши своєю серйозністю захоплення всієї публіки.

Святкову доповідь-промову виголосив емеритований професор Пітсбурзького університету Василь Ящун. Ствердивши, що в нас існує культ Шевченка як національного поета, учителя і пророка, доповідач на основі розгляду важливіших Шевченкових творів, як „Посланіє", „Заповіт", „Великий Льох", „Сон" та інших, підкреслив глибокі ідеї Шевченкової творчости, що вічно живі і що діяли, діють і діяти будуть на всіх українців у минулому, в сучасному і майбутньому. Це ідея вільної, демократичної України, оперта на глибокій любові до України і свого народу, на вимозі національної свідомости, вимозі єдиномислія і братолюбія всієї національої громади, на засадах християнської моралі і віри в Бога. Це ті вічні ідеї, що їх залишив нам Шевченко і що постійно наснажують нас у наших змаганнях до своєї правди, і сили, і волі.

Глибоко продумана доповідь проф. В. Ящуна викликала гарячий відгук присутніх. На сцені знову появився хор „Калина", що виконав гарно пісню „Реве та стогне", а опісля на додаток — „Віє вітер" і „Далека Ти".

Свято закрив голова „Самопомочі" Михайло Баран, після чого всі присутні відспівали національний гимн „Ще не вмерла Україна".

П.К.

В Лос Анджелесі засновано Відділ УЛТПА

Заходами Ініціятивної групи для заснування УЛТПА в Південній Каліфорнії: д-р С. Вестон, д-р А. Олесіюк, д-р Я. Піколицький, д-р Олег Снилик та д-р І. Шалаута, 19-го березня цього року відбулися основуючі загальні збори в конференційній залі готелю „Голідей Ін" в Лос Анджелесі.

Спроби заснування Відділу УЛТПА в Каліфорнії не мали успіху попередніми роками з огляду на мале число лікарів українського роду та труднощів одержання дозволу на практику. Але останніми роками прибуло в західні стейти два-три десятки українських лікарів та стоматологів, головно до північної і південної Каліфорнії. Прибувають теж українські лікарі з Канади, а на каліфорнійських університетах поволі зростає число студентів медицини українського роду.

Крайова Управа УЛТПА старалася постійно перебувати в контакті з колегами каліфорнійського стейту, підкреслюючи потребу оснування відділу над синім Пацифіком.

Основуючі загальні збори, на яких президію очолювали: д-р Андрій Олесіюк — предсідник, та д-р Олег Снилик — секретар, після ствердження за статутом потрібного кворуму для ділових нарад, вибрали управу Відділу Південної Каліфорнії УЛТПА в особах: д-р Андрій Олесіюк — голова, д-р Андрій Ренер — містоголова, д-р Олег Снилик — секретар, д-р Стенлей Вестон — скарбник, д-р Ігор Гунько — член. У контрольну комісію ввійшли: д-р Ігор Шалаута, д-р Ярослав Пікулицький та д-р Ніна Вишневська.

Сподіваємося, що новостворений Відділ Південної Каліфорнії УЛТПА стане на висоті своїх професійних і громадських завдань та своєю науковою, організаційною та харитативною діяльністю нестиме добру славу українського лікаря на західнім побережжі.

д-р О. Снилик

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів, всіх Односельчан і Знайомих, що 2-го квітня 1981 року, помер трагічною смертю,

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п.

ВАСИЛЬ ПЕТРИК

уроджений у Горуцько, пов: Дрогобич, Україна

Тяжким горем прибиті:

КАТЕРИНА ПЕТРИК — дружина
ВЛОДКО ПЕТРИК — син
КАТРУСЯ ПЕТРИК — дочка
дочка — НАДІЯ з мужем ДЖОВ і з двома донями: ДАНА І ҐЛОРІЯ
Брати і Сестри в Україні

ПРОСИМО ПРО МОЛИТВИ.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 6-го березня 1981 року відійшла у Вічність — після благальних до Всевишнього молитов за своє молоде квітуче життя, так і жалісно-сплаченим словом, — рятуй мене Тунцю і Мамцю, рятуйте мене, рятуйте! — на 38-му році життя наша Найдорожча і Незабутня доня, дружина, мама, сестра, сестрінка, кузенка, братова і невістка

бл. п.

ЕМІЛІЯ з ВОЗНЯКІВ КОНИК

в Геммонд, Інд., родом зі с. Торганович, пов. Н. Самбір, Зах. Україна.

Цією страдальною дорогою висловлюємо нашу найщирішу подяку та вияви нашої сердечної вдячности Преосв. Владиці Константинові за відслуження Парастасу та щирі і повні змісту слова після Парастасу.

Безмежно дякуємо Всеч. о. Іванові Щербі за уділення Найсвятіших Тайн і переведення похоронних відправ в Українській Православній Церкві св. Михаїла та відпровадження тлінних останків Покійної на місцевий цвинтар св. Миколая, так і за прощальне слово в церкві і за зложення привіту й подяки Жалобній Громаді на поминках. Дякуємо дякові Михайлові Долошицькому і його братам за суспільне звеличання похоронних відправ.

І цією дорогою дякуємо всім Всеч. отцям за благальні і поминальні Богослужебні відправи у своїх парохіяльних Церквах: о. Ів. Щербі, о. крил. Вол. Вознякові, о. Сир. Аттакові, о. А. В. Надрачеві, о. Ч. Райсові СМ, о. Едвардові СФБ, о. П. А. Гінджесу, о. К. Дункену о. КАРМ, о. К. Сканлонові СМА, о. О. Двайєрові САК, о. Ґр. Безинові СГСС, о. К. Ставрвий СФБ і о. И. Храпливому в Торонто, Канада.

Ласка Божа і наша душевна подяка ВШ. Приятелям за пожертви на Служби Божі, Молебні і Панахиди, що зложили: П. і Хр. Комяти, В. і Г. Шевців, І. і Р. Кшановські, Вол. і Р. Гриб, Мих. і Фр. Чехар, Ст. і М. Пилипчак, Фр. і А. Шемберґер, Дж. і Ст. Ван, Гр. і А. Качур, І. і С. Лущак, В. і А. Винарчик, В. і Н. Кушнір, Мир. і М. Мандзій, Мих. і А. Долошицькі, В. і Дж. Долошицькі, Мих. і Ст. Ткачук, Ів. і А. Татарин, Руд. і М. Льоренц, І. і Р. Солян, Мих. і Ант. Солян, В. і Ст. Прокіп і доня, Мих. і Ю. Тимків, Анна Біндас, Ап. Бурлука, Ів. Бурлука, Дж. і Пет. Шільц, п-і Кайн з донею, Ан. Федор, Ів. і М-Л. Суч, Т. і Е. Перецьонік, К. Перун, Н. і Н. Маліс, Фр. і Фр. Татар, Р. і МА. Скоципець, Вол. і Л. Урядко, Т. і Марґ. Баріля, Ст. і п-і Блазек, М. і Нф. Вієнєвські, М. Св. Ів. і Суз. Св. Івана, місцевий ОЖ ОЧСУ, і Г. Дніпренко і Ев. Чирко в Торонто, Канада.

Замість квітів на свіжу могилу Покійної зложили: місцевий ОЖ ОЧСУ 100 дол. і Стефанія Тур з Ню Йорку — 25 дол. до розпорядимости родини. І цю суму — 125 дол. родина в пам'ять Покійної передає на Фундацію Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ).

Особливо дякуємо кузенці Любі Петрині за її особливу сердечну опіку — вдома і у шпиталі — в найтяжчих і передсмертних годинах життя Покійної так і за підготову поминок. І Всім другим, що словом і ділом несли живі ліки на Її смертельні рани.

З глибини серця ми вдячні Родині, Приятелям, Знайомим за численні вінки, квіти і інші пожертви, та за вислови співчуття та так численну участь у Панахидах та похоронних відправах.

Дякуємо дружбам Покійної — О. Кушніреві, кузенові Гр. Петрині, Ів. Блазекові, Дж. Ван, Ів. Тельдекс і Вол. Винарчикові за несення домовини на Вічний Спочинок.

Невменшій мірі дякуємо похоронному заведенню Антонові і Марії Солян за старанне і своєрідне переведення похорону.

Нехай Всевишній Господь винагородить всіх Вас сторицею.

РОДИНА ВОЗНЯК і КОНИК

Заввага. — Через неувагу автора пропущено в числі Свободи 24-го березня ц. р. горем прибиту родину по бл. п. Емілії з Возняків Коник на Україні:

тета — Анна Петрина з дітьми; тета — Юстина Бучкович з дітьми; тета Катерина Возняк з донями і вуйки — Микола, Петро і Стефан Поливки з родинами.

Українська Вільна Академія Наук у США

В третьому списку жертводавців

Пані ОЛЬГА ПЕРХОРОВИЧ

не мала бути поміщена в рубриці звичайних пожертв на Академію (в сумі 30.00 дол.), а в рубриці

НА ВШАНУВАННЯ СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ МАРІЯНИ ЯНАТИ.

Просимо вибачити за недогляд.

КАНЦЕЛЯРІЯ УВАН

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність 12-го січня 1981 року в Ню Йорку, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БРАТ, ШВАҐРО І ДЯДЬКО

сл. п.

МИКОЛА БОГДАН ДЗІВАК

народжений 5-го липня 1916 р. в Рівному на Волині.

Ми не в силі висловити особисто нашу найсердечнішу подяку Всім, які старалися облегшити наше несподіване горе. Цією дорогою складаємо найсердечнішу подяку Рідним, Приятелям та Знайомим, що так численно, не жаліючи ні труду ні часу, взяли участь в Панахидах та похоронних відправах, виявили своє співчуття словом, листовно чи телефонічно.

В першу чергу наша найсердечніша подяка о. протопрес. А. Селепині та прот. С. Непрелю за відправлення Панахиди та Заупокійної Святої Літургії. Зокрема дякуємо прот. С. Непрелю за відвідини Хворого в шпиталі.

Наша сердечна подяка дириґентові п-ні В. Наливайко й всім Хористам за співи під час Панахид та похоронних відправ.

Особливо дякуємо за зворушливі, повні змісту прощальні слова протопрес. А. Селепині, прот. С. Непрелю, д-рові В. Мантиці від парафії Св. Тройці, друзям-кумам д-рові М. Борецькому, інж. К. Церкевичеві, інж. Д. Олійникові та пані О. Заліско від Сестрицтва Св. Ольги при Св. Троїцькій Катедрі.

Сердечна подяка Тим, що зложили квіти та пожертви на Служби Божі.

З глибини душі дякуємо Сестрицтву ім. Св. Ольги при Святотроїцькій Катедрі за приготування трапези в 40-ий день по смерті.

Наша щира подяка Членам Головної Управи Об'єднання Українських Православних Сестрицтв за вислови співчуття та зложення 100.00 дол. на стипендійний фонд до Арґентини в пам'ять Покійного.

Сердечна подяка о. прот. В. Базилевському за молитви за душу Покійного.

Наша найсердечніша подяка за пожертви на Дім Української Культури, присвячений 1000-літтю хрещення України в світлу пам'ять Покійного.

Нехай Всемогучий Господь нагородить усіх Вас своїми щедрими ласками.

ТЕТЯНА — дружина
ВАЛЕНТИНА І ЮРІЙ КУЗЬМИЧІ — сестра з чоловіком
племінники:
ЮРІЙ І КСЕНЯ КУЗЬМИЧІ
ЯРА І МАРКО СИДОРАКИ

•

Листа Жертводавців на ДІМ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ:

100.00 дол. — В. Ю. Кузьмичі, К. Ю. Кузьмичі, Я. М. Сидораки;
50.00 дол. — Л. М. Гірняки, В. В. Якимчуки, З. О. Іллюки, Л. Підстригач, М. Б. Цимбалісті, Г. А. М. Борецькі, І. М. Воєвідки, К. С. Іллюки, Сестрицтво ім. Св. Ольги при Св. Троїцькій Катедрі в Ню Йорку;
40.00 дол. — М. Р. Споневські;
25.00 дол. — Х. Я. Раковські, І. К. Кейси, В. В. Корсуні, В. Г. Беровець;
20.00 дол. — М. Білова з А. Дикою, Л. Пахолюк, І. Черни, Д. Якимчук, М. Ковалів, К. Церкевич, А. З. Худий, А. Д. Олійники, А. О. Заліски, Р. Г. Петренки, З. В. Сидораки, В. В. Мантики, М. Матух, І. Колін, Г. Д. Пришляки, І. В. Матухи, Л. Денисенко;
10.00 дол. — Р. Ворона, Р. Куделя, П. Ворона, О. Ворона, О. Іванюк, П. Н. Козороги, прот. С. Непрель, Ю. О. Бобровські;
5.00 дол. — В. Мікляк, Н. Грибович;

Тетяна Дзівак:

на дім Української Культури	$500.00
на Семінарію Св. Софії	$250.00
на Музей при Церкві-Пам'ятнику	$250.00

на т-во „ВОЛИНЬ":
проф. С. Непрель — 20.00 дол., Т. Дзівак — 20.00 дол.

У вдячності за Його працю, дружбу, жертвенність та посвяту, завжди оптимістові,

неструдженому діячеві, членові Головної Екзекутиви ФКУ, багатопітньому Голові Відділу ФКУ в Льорейні,

Високоповажаному Панові

БОГДАНОВІ ДЕЙЧАКІВСЬКОМУ

бажаємо з нагоди Дня Народження - 20-го квітня, в Його 70-ліття,

ВСЬОГО ДОБРА, ЩАСТЯ і МНОГИХ ЛІТ!

ЧЛЕНСТВО ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА і ПРОФЕСОРИ, НАУКОВІ СПІВРОБІТНИКИ, ДОКТОРАНТИ та СТУДЕНТИ УКРАЇНСЬКОГО ГАРВАРДУ

Подаємо сумну вістку Українському Громадянству, що дня 14-го квітня 1981 року, ненадійно, упокоївся у Бозі,

АРХИЄПИСКОП УАПЦЕРКВИ НА ЗАХІДНЮ ЕВРОПУ

бл. п. Владика

ОРЕСТ ІВАНЮК

прожився 82 роки життя.

ПАНАХИДА буде відправлена в середу, 15-го квітня 1981 року, о год. 6:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

У четвер, 16-го квітня 1981 року, о год. 8:30 ранку, Тіло Покійного буде перевезене до Церкви-Пам'ятника в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., де відбудуться похоронні священичі єрейські відправи.

ПОХОРОН — у п'ятницю, 17-го квітня 1981 р., після ЗАУПОКІЙНОЇ СЛУЖБИ БОЖОЇ на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

кузин — МИКОЛА ШПИТКО з дружиною ІРИНОЮ
двоюрідна сестра — МАРІЯ з родиною
та Родина в Україні

217-ий Відділ УНС у Рочестері відбув загальні збори

Річні загальні збори 217-го Відділу УНСоюзу ім. св. Йосафата відбулися у неділю, 22-го лютого ц.р., в приміщенні їдальні при церкві св. Йосафата.

Збори відкрив і ними проводив голова Відділу Константин Шевчук. Привітавши присутніх, він попросив хвилиною мовчанки вшанувати тих членів Братства, котрі відійшли у вічність. Потім голова подав порядок нарад.

Протокол із попередніх зборів прочитав рекордовий секретар Дмитро Пристай, і його прийнято без змін. Далі звітував фінансовий секретар Теодор Кубарич, який докладно поінформував про фінансовий стан братства — скільки грошей вплинуло з вкладок, як також і про інші приходи; скільки вислано до Головної Канцелярії УНС; про стан братської каси, опіку хворими і фінансову допомогу їм, видану із братської каси тощо.

Касир Стефан Мартинюк у своєму звіті підкреслив добру співпрацю між членами управи, які завжди допомагали один одному і відповідно у потребі заступали.

Голова Контрольної комісії Дмитро Марґолич і члени її — Анна Васьків і Марта Пристай — звітували, що після переведення контролі книговодства вони ствердили, що праця була ведена взірцево. Девідентові чеки доручені, на всі видатки є посвідки, своєчасно вислано гроші до Головної Канцелярії УНС, а Відділ регулярно щомісяця відбував збори.

Після закінчення звітів почалася дискусія над ними, в якій взяли участь Евстахій Бедрій, Микола Зарецький і Стефан Приймак, котрі заторкнули деякі важливі справи.

Голова Контрольної комісії подав внесок уділити абсолюторію уступаючій управі, що всі присутні одноголосно підтримали.

На внесок Анни і Миколи Завадецьких, підтриманий всіми членами Відділу, одноголосно перевибрано минулорічну Управу у повному її складі: Константин Шевчук — голова; Стефан Васьків — заступник голови; Теодор Кубарич — фінансовий секретар; Стефан Приймак — заступник фінансового секретаря; Стефан Мартинюк — касир; Андрій Гривнак — заступник касира; Дмитро Пристай — рекордовий секретар; Катерина Марголич — заступник рек. секретаря. Контрольна комісія: Д. Марґолич — голова, А. Васьків і М. Пристай — члени.

Після виборів Управи Відділу з подякою за вибір і довір'я від новообраної Управи виступив голова К. Шевчук, який запевнив що і надалі буде працювати для добра і розвитку УНСоюзу, цієї одної з найстарших установ в Америці. Наша повинність, — сказав голова, — працювати для Батька Союзу.

Братство св. Йосафата спільно з іншими Відділами УНС взяло участь у приєднуванні членів, у наслідок чого десять Відділів приєднали у минулому році понад 60 членів. Рочестерська Округа у міру своїх можливостей зробила все, що могла. К. Шевчук пригадав членам, що у цьому передконвенційному році, а особливо з огляду на те, що наступна Конвенція УНСоюзу відбудеться у Рочестері, всі члени мусять докласти всіх зусиль у приєднуванні членів, цим самим зміцнюючи Відділ. Він закликав членів Управи до посиленної співпраці і подякував довголітньому фінансовому секретареві Відділу Т. Кубаричеві за його взірцеву працю. Заповівши дату наступних зборів, голова запросив всіх на перекуску, яку приготувало жіноцтво Відділу, під час якої ще довго продовжувався обмін думками поміж членами 217-го Відділу, які виявили повну однозгідність у своїх поглядах — розбудовувати УНСоюз і обороняти добру славу його в українській громаді.

Дмитро Пристай

СУА приготовляється...

(*Продовження зі стор. 1*)

До „Свободи" завітали такі союзянки: Уляна Любович, редактор „Нашого Життя"; Ірина Чайківська, голова Видавничої комісії Конвенційної книжки XIX Конвенції; Світлана Марченко, членка Видавничої комісії; Наталя Даниленко, голова Окружної управи СУА Філядельфії і голова Номінаційної комісії; і три членки Конвенційного комітету: голова його Людмила Чайківська; Олена Шиприкевич, касирка, і Анна Максимович, пресова референтка.

Трирічна каденція, що минає, була характерна скріпленням адміністрації СУА фаховими силами, які працюють і в означених годинах і понадобов'язково. Союз отримав статус неприбуткової організації, так що датки на СУА можна відтягати від особистого податку. Фінансова політика СУА повністю наладнана. Переведено поправки у статуті, який дає організації чіткі рамки праці, одночасно залишаючи членкам багато волі й ініціятиви.

Видавнича діяльність СУА теж зросла. Було видано різного роду книжки, взори для вишивання, дитячі книжечки, брошури (з нагоди Міжнародного Року Дитини), ленти з дитячими піснями, картки.

Суспільна опіка може похвалитися кількістю зібраних стипендій для молоді поза межами Америки. У ділянці зв'язків помітне пожвавлення. Членки СУА брали участь у відповідних конференціях у Білому Домі й у Стейт-Департаменті.

СУА взяв участь у Конференції Жіночої Декади у Копенгагені разом з іншими українськими жіночими організаціями в складі делегації СФУЖО. СУА є членом Національної Ради Жінок Америки і бере участь у різних її імпрезах. Також СУА співпрацює з Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій, членом-основником якої він є.

Оборона політичних в'язнів і опіка дад ними є окремим і важливим завданням СУА; переводиться збіркова акція для тих, що вже приїхали до Америки, і для тих, що залишились.

Пророблено велетенську працю окружними управами Відділів і окремими членками, що і є основою праці СУА. СУА продовжує допомогу і опіку Українському Музеєві в Ню Йорку. СУА піклується Світличками. СУА є членом Світової Комісії Українського Року Дитини, що постала при СФУЖО з нагоди Міжнародного Року Дитини, проголошеного Об'єднаними Націями в 1980 році.

Видавнича комісія (в якій працюють крім згаданих вище пань, ще Ольга Гнатейко, Дарія Рудакевич і Мирослава Ваньо, з Відділів 70-го і 18-го, кожна виконуючи певну ділянку, як реферування праці Відділів, привітів і оголошень, перекладів на англійську мову, чи мовної редакції) буде дбати про Конвенційну книгу, щоб вона була всеобіймаюча, гарна на вигляд, багатоілюстрована, з великою кількістю інформаційного матеріялу і вийшла на час. Голова І. Чайківська каже, що Видавнича комісія поставила собі за ціль, щоб якнайбільше Відділів СУА помістили звіти з світлинами у книжці, а це і для повноти образу діяльности СУА за останню каденцію і для взаємного познайомлення Відділів про працю і осяги. Це вдалося зробити на 93.5 відсотка.

Уже вдруге — Конвенційна книжка обіймає звіти Головної Управи. Копії цих звітів, вилучені в осібну брошуру, одержать усі делегатки перед Конвенцією. В цей спосіб кожна делегатка зможе себе підготовити до активної участи в Конвенції.

Видавнича комісія при співпраці Відділів зібрала багато побажань і привітів для СУА від організацій, підприємств, приватних осіб і поодиноких членок СУА, тож не буде фінансового недобору.

Конвенційну книжку можна буде набути на Конвенції у Філядельфії, в канцелярії СУА в Ню Йорку, а спонзорй, українські установи й інші жіночі організації дістануть її поштою. Всі делегатки дістануть книгу безкоштовно. Тираж — 800 примірників. Далі доповнюють ці відомості про Конвенцію і Союз Українок Америки всі відвідувачки: з 117 всіх Відділів у Союзі Українок сотня є дуже активних, і лише 17 працюють слабо або взагалі ні. Головною темою Конвенції буде таки сам СУА — „СУА в 1981-му році", його праця, його завдання. Основну доповідь виголосить головний редактор офіціозу СУА, журналу „Нашого Життя", Уляна (Ляся) Любович.

Сподівається К-т делегаток з багатьох міст Америки: з усіх більших міст сходу, а там з Баффало, Детройту, Чікаго, Гюстону, Міннеаполісу, Маямі, з Феніксу, навіть із стейту Небраски. Очікує Комітет великого числа гостей, особливо в Балч-інституті на відкритті виставки. Пребагатий вибір килимів з Українського Музею СУА в Ню Йорку подуманий, як атракція і для неукраїнців. Директор Балч-інституту має відкрити виставку. Для виставки готується приваблива брошура-каталог у кольорах. На виставку й інші програми запрошено визначних жінок з поза українського світу. Висилка запрошень продовжується. Конвенційний комітет навіть ще тепер цікавиться певними адресами жінок, які займають поважні позиції в американському житті, щоб і їх ще додатково запросити. Лідія Дяченко при цьому згадує про більше подібних заходів.

З господарського боку нашому жіноцтву також вдалося дістати відносно недорогі готелеві угіддя (58 дол. за кімнату з подвійною можливістю спання). Готель не братиме комісового. На бенкеті передбачається коло пів тисячі осіб, — це в неділю. Але вже в суботу на спільному полуденку буде також цікава й приваблива програма. На цьому полуденку власне і матиме місце відкриття виставки вишитих гербів з різних земель України, що її виконала незвичайно зі смаком і досконалістю Мирослава Стахів, членка 23-го Відділу СУА, користуючись зразками мистецтвознавця Володимира Січинського і геральдиста Миколи Битинського. Проф. Володимир Трембіцький подбав про термінологію. Тут пройде дефіляда кільканадцяти малих дітей (передшкілля). Підготовкою вишитих одягів і хороводом дітей займаються молоді матері.

Людмила Чайківська додає тут, що дістає листи з далекого віддалення англійською мовою від дочок колишніх членок СУА, які висловлюють бажання навіть повернутися на місця своїх матерів, але перше хочуть приїхати на Конвенцію. Такі листи є з Тексасу, з Арізони. Це піддає думку, якою займаються вже Окружні голови певний час, про членство в СУА „на віддалі", щось на зразок пластунок-самітниць, якщо нема близько Відділу СУА.

Вкладка, для інформації, каже касир Олена Шиприкевич, є всього 12 дол. річно. І окремо — передплата „Нашого Життя", додає ред. Уляна Любович. Вкладка невисока, бо фінансове накопичення ніколи не було ціллю СУА, але харитативна праця, як згадано, йде добре. Також і Конвенція не буде доходовою, основне — для спілкування членок поміж собою і для того, щоб приїхали сюди і доньки, а часом і внучки членок, і може виявили б бажання піти слідом своїх матерів, своїх бабунь. Організація нових відділів з молодими жінками дуже актуальна для майбутнього: особливо організування таких відділів на нових теренах, неохоплених організаційною сіткою СУА досі.

На закінчення вичерпної візити цих заслужених діячок жіночого руху в редакції „Свободи", де вони висловлювали своє захоплення просторими приміщеннями Головної Канцелярії і редакції обох періодиків УНСоюзу (деякі з них були тут перший раз) ред. Уляна Любович ще поінформувала про вислід Літературного конкурсу ім. Лесі й Петра Ковалевих на історичну повість або оповідання. В цьому році першу нагороду дістав відомий український письменник і журналіст Іван Смолій, другу нагороду — проф. Володимир Барагура, а третю-Віталій Бендер з Англії. Їм вручать нагороди урочисто на цій Конвенції. Жюрі складалося з трьох осіб-професорів: Асі Гумецької, Лариси Онишкевич і Мирослави Знаєнко. А СУА відразу ж закликає до участи в наступному конкурсі цієї ж назви. На цей новий конкурс будуть допущені твори навіть англійською мовою.

Про конкурс, про інші справи, пов'язані з Конвенцією, як і про пресові повідомлення з Конвенції і перед нею, додає думки і пресова референтка Анна Максимович, яка разом з іншими запрошує бути учасниками Конвенції репортерів і журналістів, з усього бо почутого можна легко переконатися, що на XIX Конвенцію СУА справді варто буде поїхати.

Протикомуністична...

(*Продовження зі стор. 2*)

рантів, які прибули до ЗСА, коли Кастро оволодів Кубою, новоприбулих „Великого Ісходу", арґентинців, а навіть і „чистокровних американців", підстаршин і молодших старшин, які мають не абиякий досвід із нещодавної в'єтнамської війни. Цікаве, що на основі закону, всі вишкільні табори користуються „приватною недоторканістю", тому що вони являються власністю леґально існуючих і зачартерованих різних організацій і клюбів.

Представники „кубинської екзильної Армії" наголошують, що вони не бажають будь-якої безпосередньої американської інтервенції, морських десантних частин, „Марінс", чи парашутних бойових з'єднань, але вони просять одного: — „Відкрийте, нам, мовляв, „зелене світло до Куби" і доставте нам потрібної зброї та електронічного виряду для прецизного теренового зв'язку та дозвольте нам підсилити наше політичне проникання до нашої рідної Куби"...

Скільки „кубинська екзильна армія", яка до речі нараховує кілька тисяч активних бойових членів і організаційних та економічних допоміжників, отримає потрібної допомоги — виявляється досить проблематичним. На перешкоді стоять міжнародні закони, світова опінія, а головним чином Мехіко, президент якого не лише допомагає Кастрові фінансово, точніше доставою нафти, а ще й при кожній нагоді називає його публічно „своїм найціннішим другом".

Не зважаючи, однак, на всякі можливі перешкоди, провідна кубинська екзильна верхівка, яка сподівається, що тому, що до влади у ЗСА прийшли республіканці, які не приховуються з тим, що вони готові навіть на евентуальну збройну конфронтацію, коли цього вимагатимуть їхні вітальні інтереси, каже:

Під час владування демократів у ЗСА, ми знали заздалегідь, що нам кубинцям, в екзилі сущим, ніколи не дозволять на ніяку підривну діяльність всередині нашого материка. Але тепер, — заявив один із найважливіших членів „кубинської екзильної армії", — ми віримо, що Куба буде напевно звільнена — „за допомогою Бога, президента Реґена і генерала Гейґа"...